

Warszawa, 26 stycznia 1939 r.

URZĄD PATENTOWY

F 16 B 39/24

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 27631.

~~Kl. 47 a, 13.~~

4701 38/24

Hans Kriwat
(Braunschweig - Gliesmarode, Niemcy).

Zabezpieczenie naśrubka.

Zgłoszono 2 listopada 1937 r.
Udzielono 23 listopada 1938 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest zabezpieczenie naśrubka posiadające go kołnierz, zaopatrzony w nacięcia promieniowe dla przetyczki z występem, który wchodzi w jeden z licznych rowków osiowych końca śruby lub w jego średnicową szczelinę.

W zabezpieczeniach podobnego rodzaju sprężysta przetyczka z jednej strony wchodzi swym występem w wycięcia jednej z zabezpieczanych części i z drugiej strony wchodzi końcami pomiędzy gwint albo występem do wąskiego i płaskiego rowka drugiej zabezpieczanej części. Pierwsze zabezpieczenie posiada tę wadę, że końce, wcho-

dzące pomiędzy gwint, powodują jego uszkodzenie, drugie zaś — tę wadę, że jest ono skuteczne tylko przy określonych położeniach naśrubka, poza tym rowki osłabiają gwint śruby. Wad tych nie posiada zabezpieczenie według wynalazku, gdyż koniec śruby jest niegwintowany i zaopatrzony w rowki osiowe lub nacięcia średnicowe a pomiędzy czopem i kołnierzem naśrubka, zaopatrzonego w nacięcia promieniowe, zostaje utworzona szczelina pierścieniowa, do której wkłada się przetyczkę płaską, wpuszczoną swym występem do jednego z rowków osiowych, względnie do średnicowego przecięcia, wówczas prze-

tyczka przylega do gładkiego obwodu końca śruby i do wewnętrznego obwodu kołnierza naśrubka, a końce przetyczki są przepuszczone przez nacięcia promieniowe i zawinięte za kołnierz.

Dzięki takiemu zabezpieczeniu według wynalazku uzyskuje się połączenie zabezpieczanych części niezawodne, a więc bezpieczne, zabezpieczenie może być uskutecznione w każdym położeniu naśrubka i śruby, gwint śruby nie zostaje uszkodzony przez zabezpieczenie, które może być łatwo nałożone i zdjęte, przy czym nie potrzeba szczególnej staranności przy zakładaniu takiego zabezpieczenia, a mimo to jest ono niezawodne.

Na rysunku przedstawiono zabezpieczenie naśrubka w dwóch przykładach wykonania, przy czym fig. 1 przedstawia widok z boku zabezpieczenia, częściowo w przekroju z rowkami osiowymi na zwężonym końcu śruby, fig. 2 — widok zabezpieczenia z góry, fig. 3 — widok z góry odpowiedniej przetyczki przed zakręceniem nakrętki, fig. 4 — przekrój podłużny zabezpieczenia ze szczeliną pionową w środku zwężonego końca śruby, fig. 5 — widok z góry tego zabezpieczenia, fig. 6 — widok z góry odpowiedniej przetyczki.

W postaci wykonania według fig. 1 i 2 śruba *a* posiada niegwintowany koniec *b*, w którym wykonana jest pewna liczba osiowych rowków *c* (fig. 2). Na nakrętce *d* utworzony jest kołnierz *e*, zaopatrzony w nacięcia promieniowe *e'*. Pomiędzy końcem *b* i kołnierzem *e* znajduje się szczelina pierścieniowa *f*, której szerokość odpowiada grubości zastosowanej przetyczki *g*.

Przetyczka *g* jest giętka i wykonana z ciągłego metalu posiada w postaci wykonania według fig. 3 występ przyrzutowy *i*. Od tego występu *i* przetyczka jest wygięta kłisto i tworzy dwa ramiona *g'*. Występ *i* wchodzi do rowka dostępnego *c* (fig. 2), po czym przetyczka zostaje wciśnięta w szczelinę pierścieniową *f*, którą

wypełnia. Ramiona *g'* przetyczki zagina się na boki i następnie zakłada się na kołnierz pod wystające obrzeże *h*, dzięki czemu przetyczka jest zabezpieczona przed wypadnięciem.

W odmiennej postaci wykonania zabezpieczenia według fig. 4 i 5 niegwintowany koniec *b* jest zaopatrzony na całej swej długości w szczelinę *c'*, przecinającą środek czopa. Występ *i'* przetyczki *g* jest utworzony przez wygięcie jej pośrodku w postaci kolanka (fig. 6). Występ złożony jest we dwoje. Założenie przetyczki odbywa się w ten sam sposób, jak w postaci wykonania według fig. 1 i 2.

Przetyczki *g* (fig. 3 i 6) są wytłoczone w kształcie, przedstawionym na rysunku, przy czym zaokrąglenie przy występie *i* względnie *i'* odpowiada w przybliżeniu średnicy końca *b* śruby, tak iż przy zakładaniu przetyczki nie potrzeba jej wyginać kłisto, gdyż gotowe zaokrąglenie przetyczki może być łatwo dostosowane do końca śruby o mniejszej lub większej średnicy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zabezpieczenie naśrubka za pomocą przetyczki, znamienne tym, że naśrubek ten posiada kołnierz, zaopatrzony w nacięcia promieniowe, a sworzeń śrubowy posiada węższy od niego niegwintowany koniec z rowkami osiowymi, wobec czego pomiędzy tym końcem i kołnierzem naśrubka tworzy się szczelina pierścieniowa, w którą jest włożona płaska przetyczka (*g*), zaopatrzona w występ, wpuszczony do jednego ze wskazanych rowków osiowych, i przylegająca ściśle do wzmiankowanego niegwintowanego końca (*b*) i wewnętrznego obwodu kołnierza (*e*), końce zaś przetyczki są przepuszczone przez dwa nacięcia promieniowe, zawinięte za kołnierz.

2. Odmiana zabezpieczenia naśrubka według zastrz. 1, znamienna tym, że niegwintowany koniec sworznia śrubowego

jest przecięty na swej całej wysokości i służy do umieszczenia występu (*i'*) przetyczki.

3. Zabezpieczenie naśrubka według zastrz. 1 i 2, znamienne tym, że przetyczka (*g*) przy występie (*i, i'*) jest wytłoczona

półkolisto, w celu ułatwienia jej założenia w rowek pierścieniowy (*f*).

Hans Kriwat.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

